

7
E
E
7
RMKL

1466

Hang. o. f.

305.4.

B. M. K. I.

1466.

1. peld.

Tejcs.

1466

18.7

4637.
POMUM AUREUM

Az. Az.

Ez álhatatlansággal álhatatos halandó
életnek arany fonalára függesztetett

lung.o.i

1.200 308.7

ARANY ALMA

TEKENTETES GROFF

TRAKOSTYANYI.

DRASKOVICS
P A A L

KIT,

Az Irgalmatlan Halál, éles kaszájával,
a' kedves, és kellemetes megh-értségre jutott,
legb jobb s-legb szebb korában, élete arany fona-
láról le-meczett.

Melly

A' Halotti Tiszteletek között, Magyar élő nyelv
vel ki-Magyaráztatott Lékánn, tulajdon Nem-
zetségh temető helyén, Szent Agoston Szerzetin
lévő Bóldogh Afzony Szent Templomában,
Bőjt más havának napján.

M.DC.LXXXIV. Efstendőben.

Superiorum permissu.

Nagyszombatban Nyomtatott az Academiai
bötűkkel Hörmann János által.

EXEQUIÆ ILLUSRISSIMI COMITIS
DOMINI DOMINI

PAULI DRASKOVICS

DE
TRAKOSTYAN.

THEMA.

Pertransierunt dies mei, sicut naves
poma portantes. Job. 9.

El-múltak az én napjaim mint az almát hordozó
hajók.

Zaáz szemmel megh csálhatatlanól látható Ar-
gussal; száz kézzel nyilvánssággal tapasztal-
ható Briarcussal. Véghetetlenől forró köny-
hullatásokkal megh sirathat Heraclitussal;
hogy ez szüntelen vaáltozással álhatatlan
Világhnak, ennek a' bolygás, és tévelygés Labirintusá-
nak szarándok Lakosi; kik születésekkel léteket; s-élete-
ket vészik, az Alma falattya után bé-köllétik falnyi a' ha-
lálnak mérgét-is. A Gyász Poëtának ama halottas Versei
szerént.

Szőrnyű halál, imé hol aáll lest hányván Eletünknek,
Megh

Megh vont ijal s' mérges nyillal víja várát Lelkünknek.

Tehát Lövő-is? az Ember farka után olálkodó? olly mesterséges megh csalhatatlan bizonyos Nyilas-e a' halál? Az. Megh-vont ijal; s' mérges nyillal víja várát lelkünknek. De viselné, s' aranyozná vagy már bár csak olly formán mérges nyilát a' Halál, mint amaz nagy hírű Nyilas Vitéz Thaco; A' ki hogy magának örök hirt, nevet halhatatlan emlékeztetett szerzene idegében föl-vont, s-el lövellett sebes nyilával le lőtte egyetlen egy tulajdon Fiának fejéről az Almát, Fiának minden sérelme nélkül.

Illy bizonyos Nyilas a' Halál, az Almának étele, és föltétele után, de sokkal keservesb, mert mergebb kűlömbsséggel; mivel, nem a' föl-tett almára már, hanem a' megh-evett almáért az Emberre czélozza s-löveli ki, halált hozó mérges nyilát; s-lölkünk várát víja.

Nincs-is nyughta ezen fene Tyrannusnak, mígh nem minden hegyeket megh-mozdért, minden kőveket fel-forgat, minden álló fákat megh aszal, minden virágh-szálat megh-hervaszt, minden tornyokat le-dönt, minden Palotákat le-ront, minden koronákat el-szaggat, minden királyi pálczákat őszve tör, minden szövetségeket el-szakaszt, minden Tárfaságokat el-választ: mígh nem minden Országbló és Uralkodó Császárságokat Királyságokat, Herczagségeket, Fejedelemségeket, Grófságokat Nemességeket, Gazdagokat, Szegényeket, Dúfokat, Köldúfokat, a' kegyetlen és irgalmatlan Charontnak, a' mélységhe-evező Posta hajójában bé-szállért? nem-is olly véggel hogy (a' Poéták okoskodások szerént) a' pokol három vizein folyo Acheron, Stix, és Cocitumon a' lölkőket által eveztesse, hanem ollyal, hogy Lölkőktől el-választott

Testeket,

Testeket, a' holt Tengeren által-vigye a' férgek a' kigyók békák eledelére.

Ezt fájdallya vala, amaz félelmes panaszszával Szent Job: (a) *Unitam consumptus essem, ne oculus me videret. fuisset quasi non essem, de utero translatus ad tumulum.* Vajha, az Anyám méhében emésztöttem volna megh, hogy szem ne látna engem, ollyan lettem volna mintha nem volnék, a' méhből vitetvén a' koporsómban, Ugyan-is keserves halgatóim, nem egyéb a' mi életünk, hanem éppen csak egy üres: *Fuisset quasi non essem*, voltam s-vagyok, mint-ha nem volnék; egy üressémmi.

Ennek való bizonyosságára gondolták ki hihető a' régi Pogány Poéták az ember életének ama három Isten Afz-szonyát Chlotot, Lachest, és Atropost kiket Párkáknak neveztek, kik az Ember életét rendelik, kormányozzák, viselik, de el-is vészik. Chloto hija ki az Anya méhéből és mint egy szűli az Embert. Lachesis sorsát, szerencsáját, vagy-is szerencsétlenségét mértékli, s-intézi az Embernek, s-életének. Atropos mikor akarja az mint a' karja, a' hol akarja, élete fonalát meczi-el az Embernek. Mellyben, törvénnye törvéntelen, rendelése rendetlen, cselekedete embertelen, mert minden tekéntet, megh-választás és személy válogatás nélkül való. A' mit az Edgyike fony, Másika le-gomboléttya, Harmadika, vagy köll, vagy nem köll, hoszsan röviden, többől, végől valamint délczegh kedve tartya, vakjában csak mecen mecen. Az Edgyike el-meczette, életek fonalát, mind azoknak, a' kik eddigh voltak; a' Másik el-meczi mind a' kik vannak; a' Harmadik el-meczi mind azoknak a' kik lesznek.

Néhai Méltóságos Trakostyányi Gróf Draskovics Paál
A 3 oh legyen

oh légyen boldogh órában, a' bódogh örökkénvalóságban a' te emlékezeted! Ugy látom én, hogy fonalára függesztette már Tacho a' te Méltóságos Háza réghi nagy érdemű Vitéz Nemzetséges Czimeredből vett arany Almádat; le gombolyította látom arany fonalát Lechesis, hogy Atropos éles kaszájával le-messe, vagy-is az Irgalmatlan Nyilas Halál Tochoval, Nemzetséged fényes koronája ékességétől el löje.

Ezt nyomozza az emlétet Szent Job. (a) *Pertransierunt dies mei sicut naues poma portantes*. El-multak az én napjaim mint az Almát hordozó hajók. Azt mondgya ehez Szent Gergely Papa (b) *Qui poma vebit, odore fruitur, & alijs cibum fert*. A' ki Almát hordoz, illattyaival él, de Másoknak vízfeneledelt. Ugy mi halandó Emberek, kik, ennek a' holt Tengernek keserű vizein evezünk, csak ide-igh való szagát illattyaát vészük a' Világi hívságoknak, Méltóságoknak, gazdagságoknak, és másoknak hordozunk eledelt. Kiknek? a' nyűveknek, a' férgeknek. Az szép színy, és maskara alatt, a' szép piros Almát tulajdon halandó testünket, minek utánna ez az minden napi, gyakorlásával tanólt Nyilas, a' Halál életünkkel fejünkről ékes Almánkat le-lövi.

De ah! szívünket szaggató keserves Példánk, Méltóságos Gróff Trakofztyányi Draskovics Paál. Lehetséges dologh-e hogy halált hozzon te reád? lehetséges dologh-e, hogy Tariol tételsék a' keserves Halálnak, a' te réghi fényes Háza gyönyörű arany Almája? Hiszen nem átka hanem áldása, nem romlása, hanem dűcsősége, nem homállya, hanem fenyelege a' te Méltóságos Háza Nemzetséges Czimerének, a' te Arany Alma. Hiszen

(a) Job: 9. (b) S. Greg. in Job.

szén nem arról a' halált hozó Fáról való a' te Almád, mellyben a' mi bódoghtalan Eleink belé faltak, gondolván, hogy az merő édesfég, hogy az Istenségh maga falattyá, mert Istenséget adó; de maga lön a' szörnyű halál. nem így a' te Almád, mert ez arany Alma, s-Királyi arany koronával megh-koronázott Alma.

Ha Olasz Országoknak némelly részeiben, és kulcsos Várasiban (noha minden más gyümölcsfától Vámost köll adnyi, adót kel fizetni) a' Poma gránát, avagy-is Gránát Alma privilegiáltatott minden ádozástól ment, és szabad; olly magános okból, melly a' többivel nem köz, hogy a' fejeken viselik koronájokat, mellyel a' természet őket mint hogy megh-koronázta, magános szabadsággal is áldotta.

Nem koronázták-e megh, a' régi koronás Királyok, a' te Nemzetséges Czimeres Almádat; Nemde nem, a' te mint egy a' röpüllésre ki-terjesztett szárnyas, és koronás Czimeres Sasod, és Grifed markos körmei őrizete alá bízattatott-e, a' te Nemzetséges almád? hogy ezek által, a' Halál veszedelmi elől szárnyon járó körmei között, mint a' Libanus Czedrussa széki, a' bátorságos megh-tartásra el ragattasék. Nemde nem, a' te Méltóságos Eleid: (a) *Posuerunt Ierusalem in Pomorum custodiam*: Nem a' Menyei Jerusalemet választották-e, a' te Almád őrizetire? mert hiszen a' te Almád; gyümölcsözése: (b) *Poma quæ germinat De pomis cali & rore &c.* Az egek, és az égghi harmatoknak gyümölcsözéséből való Alma: (c) *De pomis Collium æternarum &c.* (d) *De vertice antiquorum montium*. A' réghi hegyek teteiről, az örök halmok gyümölcsözéséből.

(a) Psal. 28. (b) Levit. 19. (c) Deut. 33.

(d) Deut 31. (e) Deut. 33.

Vallyon

Vallyon tehát, ezen méltó okokból nem méltán ment lehetne-e a' te ékes Almád, a' halálnak mérgétől Méltóságos halottunk?

Deah! ha azt kérdeném én most Töletek mindnyáitoktól, méltán keserves Halgatóim. Amos Profetával. *Quid tu vides Amos?* Mjt lácz te Amos? Mit láttok ti most gyászos siralmas Halgatóim? Azt felelnéjki-k közületek Amossal, nem kétlem: (a) *En Uncinum ferreum ego video*: Alma szedő vas horgot látok én. s-Mit hallasz? ah! (b) *Audio Dominum dicentem*: Hallom az Urat mondanyi: *Finis venit, venit finis, & erit sicut planctus super Unigenitū*. A' vege el-gyött, elgyöt a' vége, és léízen mint az Egyetlen egyen való írás. Mint ha fájdalmas sziveteknek mély zokogási között mégh-is így hallatnátok panaszolkodnyi. Oh! oh s-hogy kérthedd mit látunk? Nem ládd-e magad-is ezt a' Gyász, és Halottas készületét? Nem ládd-e ezt a' fájdalmas Alkotmánt? éghő szövetnekek, éghő gyertyáknak sűrű fókását; ezt a' minden gyászban öltöztetett keserves gyászal bé-vont Halotas színt, és készületet? Ah! keserves fájdalom! Nem ládd-e miképpen a' kegyetlen Párkák a' szörnyű Halál, az ő éies kaszájával legh jobb, legh szebb, legh gyümölcsös korában csak mutatta; s-már-is el-rőjtötte, csak föl függesztette, s-már-is le mecsette, arany fonalát el-mecsette kívánatos sok jokkal illatozó nagy reménséget ígérő gyönyörű Almának. Nem ládd-e az szárnyas, és igen markos kormók közöl-is az erős és igen bátorságos őrizetek alól-is miképpen ragad-gya-el, alma szedő vas horgával, miképpen meczi-le; s-zárja siralmas koporsójában a' férgek eledelére Hazánk remenlhető nagyjávára érlelt drága szép arany Almákat.

(a) Amos: 8. (b) Ibid.

Ah melly

Ah melly hamar, melly váratlan, melly reméntelessen keserves Arvaságra jutott megh-gyúlt epeségekkal keserű fájdalmokkal megh tölt keserves Eözvegy Tekéntetes Gróff Erdődy Margith, ki olyan vagy már mint a' megh szedett Alma fa. Azt kérdem én te tölled a' Jesus szerelmetes Tanítványával (a) *Ubi est pomum desiderij anime tue?* Hol vagyon (el-hagyatott keserves Arva) a' te lől-kód kívánságának drága Almája? *Elongatum est a te*. Mefze el-távozott tőled; (b) *Abiit via longissima*. El-ment a' legh hoszszabb Ultra: élete arany fonalaról le-szakadott; szivétől el-szakadott, Téged Egyetlen egy Artatlankáddal, keserves Arvasághra hagyot; és azzal *Omnia praeclara perierunt a te*. Minden dicsőséged, minden ékeséged, minden kedved, s-kedveltető gyönyörűséged el-vétetett tőled; mert azzal: *Cecidit corona capitis tui*; el-esett fejednek ékes koronája.

Ubi est? Hol vagyon, a' te Téged, igazán szerető téged tisztelő s-kedvedet kereső kegyes jó Férjed Néhai Méltóságos Gróff Draskovics Paál? El-fogyott, s-rothadással tért mint az Alma; el-multak napjai mint a' tengeren evező almat hordozó ékes hajónak.

Ez ám az; hogy: *Mors aequo pulsat pede Pauperum Tabernas, Regumq; turres*. Egyaránt rugdallya, tapodgya, zúrja, zavarja, lábbal tiporgya a' Halál, a' Királyok fényes Palotáit, az szegények rongyos Kalibájokkal; a' Királyi székeket ekékkal, a' bárfont daróczal, a' koronákat Királyi pálczákat, ásó, kapa, lapáttal őszve rugdallya, őszve hánnya veti, és mindeneket egy csomóban kötven szoros koporsójában bé-rekeszti. *Hoc Judicium omni carni*: Ez az ítélete, minden Testnek. Altal köll ezen mennyi minden

(a) Apoc. 18. (b) Prov: 7.

B

elő Em-

élő Embernek; által kel ez árkot ugranyi, minden lábos vagy lábatlannak; megh köll ject a' földöt űnyi mindennek; el-köll vennyi s-megh-is innya, ezt a' Pohárt mindennek; föl köll oldanyi ezt a' csomót mindennek; megh köll fizetni ezt az adót mindennek; megh köll halnyi közönségeffen mindennek, mindennek Ifiunak, és Vénnek.

Az nem Ujságh Meltóságos keserves Eözvegy, hogy az széppen virághzott, ékeffen pirúlt, már már, szíveket örvendeztető kész reménységgel kedves megh-értséghre jutandó almát, gyümölcsöző fáján, virághjában a' hidegh megh csipi, s-űdönnek előtte le-hull; mert a' halál-is, az ember élete után olalkodó halál, a' vándorlással lefelkedő halál, fokkal gyakrabban le-meczi, az szép piros frífs almát hogy sem a' férgeft.

Ennek a' drága Arany Alma ékes Fájának virágzásáról, Uri Várségének régi eredetiről és gyümölcsöző terjedéséről méltan mondhatom azt a' mit Daniel Proféta mondott vala Nabugodonozor Fájáról: (a) *Videbam* (ugy-mond) & *ecce arbor in medio terra* Láttam vala és ime egy álló fa, a' föld közepett és annak magosága igen nagy; *Magna Arbor*, & *fortis & proceritas ejus pertingens Celos* Nagy fa, és erős, és annak magosága az eget érte. *Folia ejus pulcherrima & fructus ejus nimius*. annak levelei igen szépek és a' gyümölcsfe igen sok.

Ugyan-is Trakostyáni Meltóságos Dráskovics Ház a' te nagy emlekezetet érdemlett Eleidnek a' föld közepett álló Faja, ugy mint az szép folyó vizek Duna, Tisza, Száva és Dráva mellett plántáltatott termő Fáinak gyümölcsözőfe, *De vertice antiquorum montium, de Pomis collium aeternorum*. A' réghi hegyek tetejéről, az örök halmok (a) *Daniel. 4.* gyümöl-

gyümölcsözőséből virághzottak Istene, Nemzete, és Orszaga színe előtt: az ő ághai levelezéfe, és gyümölcsfeivelkedtek, az Alló Fák között föl magasztaltattak, és az Uralkodók termő fái között számláltattak. Magosága igen nagy, a' föld közepett, mert, látta Magyar, Horvát, és Német Világis a' környül lévő Tartományokkal, ennek magoságát. A' ki nem csak dicsekedik, és fényeskedik Uri Várségének szaporodásával, s-terjedésével, hanem azzal-is, hogy mind addig virághzott, mind addig osztotta jó illattyával gyümölcsöző Almáit, mighlen, Istenes érdemek, s-magok viselések által, Agai nagyra neveltettek, és nagy Meltóságok Gyertya-tartójjára tétettek, Világoságot föl emeltettek. Némellyek Kárdináli; Némellyek Erseki, és Püspöki; Némellyek Palatinusi- és Baáni folsóségre nevelkedvén.

Es hogy űdömhöz képest szavaimat közelicsem s-Meltóságos Genelogiajának öt száz éstendőtől foghva híres réghi nagy érdemiről annak szokot rendi szerént, ne szólnyak; kik Hazájokat, s-Nemzeteket, mind okosággal, mind Vitézséggel, Vérek ontásával; mindenkor, ébrenn való vigyázással, hivenn, és készenn szolgáltak.

Ennek a' mi Meltóságos Halottunknak édes Attya, (kinek, ah! arany méczést érdemlett megh halhatatlan, jó és áldott emlekezetinek, nem régen vett nyers sebe, rajta kesergő szívünkben még ingyen bé-sem gyógyulhatott, s-annak nevelt keservével, más ujra sebesedett, nyílt, s-fakadott,) vólt bóldog emlekezetű) oh keserves emlekezet) Néhai Meltóságos Trakostyáni Gróff Draskovics Miklos, Császá, és Koronás Király Urunk ő folsége Komornikja,

mornikja, Tanácsa; Ajtón Allóinak fő Meistere, és Országunk közönséges igazságát szomjuhozó igaz Birája.

Ennek pedig tulaidon Edes Attya volt, Néhai Méltóságos Fejedelmi Gróff Trakostyáni Draskovics János; a ki is elsőben Horváth Országhi Baán, annak utánna Magyar Orzágnak Palatinussa volt. A' ki Eleinek, s-előtte Valóinak követvén példájokat s-nagy emlékezetű nyomdokit, mind tanácsos elméjével, mind, munkálkodásával mint terjesztette s-tartotta meg Nemzete javát, élnek még, a' kik, szívek keservével, mesze tohálzkodó sohajtásokkal; bizonyoságot tesznek róla.

Ennek édes Attya másik Méltóságos Gróff Draskovics János, ugyan ez-is Néhai Horváth Országhi Baán. Ennek Gáspár, Ennek Bertalan, és Ennek György nagy emlékezetű édes Attyok.

Ez, és hasonló meg-hidegölt tetemű Néhai Méltóságos Gróff Draskovics Paál Nemzetségének Nemzése. Illy Nemes Szülőkötül született az mi Lőlki Testi szépséggel ékes Halotunk az 1668 esztendőben szent Jván havának 7. napján.

Es valáminthogy, a' Fiatal Sas még nevedéken korában fordéttya szemét a' fényes Napra, ugy ez a' mi Saskefelyőnk is fészketől, édes Anyja kebelétől, mellyétől forditotta az ő Czimeres Sasával szemeit Istenes nevelkedéssel az Igaságnak fényes Napjára a' Christus Jésumra; arra, arra a' Menyei Saskefelyőre, a' kitől vette Sasát. Minek okáért: *Sicut Aquila expandit alas, Dominus solus Dux ejus fuit, & assumpsit eum.* Mint a' Sas, ki-terjesztette szárnyait az Ur maga szárnyaira föl vette, s-maga volt vezére. Honnend az ő fialmas koporsójában is, így hallatik őtet vigasztal-

gasztalni; (a) *Tu scis quomodo portaverim te super alas Aquilarum, & assumpserim mibi.* Te tudod, miképpen hordoztalak én téged a' Sas szárnyokon, és magamnak föl-vettelek; oda, a' hol: (b) *Renovabitur ut Aquila juvenus tua* Megh nijul mint a' Sashnak, a' te ifuságod.

De miképpen? micsoda szárnyakat emelt, ez a' mi Saskefelyőnk hogy azokkal: *Volaret in locum suum.* az ő helyére röpüllyön, és az Egekben rakja fészket:

Tutta azt ő jól, tutta, hogy a' Világh, a' Bűn, az ördögh, és egyéb lőlki Ellenségek ellen, nincs győzedelmesebb fegyver mint az imádságh, a' böjtölés, a' Szent Gyónás, a' Szent Sacramentom gyakorlása az Oltári Szentségben. Ezekkel tollasította, nevelte, és emelte szárnyait töredelmes szível lélekkel ahétatoflan járólván a' Sacramentom vételéhez; de legh kíváltképpen a' Sátoros Ünnepeken, és a' Szeplőtelen Szűz édes Annyának hét nevezetesb Jeles Ünnepe napjain; kiknek esztit majd csak nem terméztette vált szokásából vízzel, kenyérrel szokta vala meg-böjtölni.

Az közönséges igazságh szolgáltatásának követője a' békeséges, egyesség hnek szeretője, kegyes szívű mindnekhez, jó és könyörületes, szolgálnyi mindennek kész, vétényi majd senkinek nem tud vala. A' Szegényeken szánakodó a' szűkölködőkön könyörülő, a' gyámoltalan és igyefogyottakhoz irgalmas, az Özvegyek Arvákhoz párt fogó. A' Jésum Maria édes nevek ő néki Szent Bernárdal: *Mel in ore mel in corde: in ore melos, in corde jubilus.* Méz vala a' szájában, méz a' szívében; és szívében szájában mézzel egyelgett Solosma, és dicséretnek éneklése.

Csudáltatta mind ezeket a' Lőlki testi jókat ő benne az ő mindenekhez, a' nagy állapotban is, mely alázatossággal

(a) *Exod. 19.* (b) *Psal. 102.*

B 3

kegyes,

kegyes, szeléd, nyájas, és csendes Angyali természet; mely mint a' Magnes kő Mindeneknek sziveket magához vona hódította, sőt az Ellenség-es nyelveket is annyira magaévá tette, hogy ha ki valaha gyűlölte-is, szeretnyi kényszerítettett.

Germekségével nevelkettek ezek a' jók, és természetes ékességek ő benne, mert: *ab infantia Deum timere cepit*. GERMENKSÉGÉTŐL fogva kezdette az Urat félni. Innend vagyon, hogy tanuló Iskoláira alkalmaztatván az elől számlált, és sok több Jószágos cselekedeteknek társaságában foglalván nagy elől-mentséggel magát; a' Bóldoghságos szűz tiszteletinek, és az ő szent Congregatio Gyülekezetinek Tiszteiben, olly ahétatosággal, olly példa adással, és szorgalmatosággal foglalta magát, olly dicséretessen végezte Iskoláit; hogy sokaknak példájok vólt. Nem-is csuda; mert minden Tudományok fölött, jó édes Szülőitől vett, első Leczkéje vala az; hogy: *Pietas ad omnia utilis*: Az ahétatoság az Isteni félelem, minden jóra alkalmas, s-hasznos.

De imé, ah szerencse áthatatlanságának keserves változással mostoha forrá! a' mikor, már mindezekben a' jókban legh inkább névelkednék; a' mikor már minden lölki testi ékességiben Isten, s-ez Világ előtt, legh kedvesebben köllemeteskednék. A' mikor, a' mikor ez a' gyönyörűséges Alma legh szebben virágoznék, gyümölcsöznék, s-érnek: akkor, akkor, a' mikor már Nemzetétől, édes Hazájától, s-Házától, úgy tartatnék, mint egy jobb kezében álló arany Alma: Akkor vétetik a' Halál kaszája alá, akkor meczetik le fonaláról, s-akkor tétetik fialmas koporfojában a' megh-rothadásra.

Akkor akkor, a' mikor ez a' Tekértetes Gróff Ur, Néhai Máltósá-

Máltóságos Trakostyani Gróff Draskovics Paál az 1693 esztendőben Szent Mihály Havának ötödik napján életének huszon-ötödik esztendejében: minek utánna magának szeretett, választott, s-vett szerelmes Margaritájával drága gyöngyével, kedve szerént való szerelmes Házas Társával Tekéntetes Gróff Erdődy Margarethával, nem tovább négy esztendőcskénél élhetett volna; Ifuságában életének legh gyönyörűsegebb kórában virághzó állapottyában, el készítvén lölkét az Anyaszentegyháznak szükséges szent Sacramentomával megszize földön, mint amaz énekelve meghaló Cignus, a' Hattyu Christus szentséges Testének és Vérének buzgó vétele után nagy kész lölki testi vigasztalások imádságok és szivbéli buzgó ohajtások között, Isteneffen, s-bóldogul kiatta lölkét.

Ally, ally Tekéntetes Gróff Ur! ne lies illy hirtelen a' halálra, ne légy illy mód nélkül való föl-áldozója, el-tékozlója életednek: Ifuságodnak, most legh kedvesebben, legh gyönyörűségesben virághzó arany Almáját, ne vedd, illy készen a' Halálnak éles kaszája alá. Más sokkal alkalmasosb időre, léfzen még szűksége hasznos, és kíváncs szolgálatodra édes Hazánknek. Hová hagyod Isten felő szeléd tökéletes téged igazán szerető Ifjú Házas-Társodat? nevetlen ártatlan kisdededet? Isten áldása által több reménlhető Maradekidat? Ajtód előtt álló, s-téged hamarnap föl tiszteelő Előmentségedet? Szánd, Máltóságos Uri Atyád-fiainak Társaságokat; tekéncsd Rokonyidat, Barátidat hivedet, igaz jámbor hív Szolgaidat, kik téged, mint Csillagjokat követnek, szeretnek, tisztelnek, s-félnek. Halljad, s-vegyed, mint sópánszik éretted, a' fájdalom! Oh! áthatatlan időnek véletlen változása! oh nagy hirtelenségű

Halálnak

Halálnak fietsége! Nem volt még űdeje hogy le-mecze-
sék, hogy le-vágásék ez az ékes Alma. Nám sokszor még
a' Vad fát-is meg várja az Erdős hogy magától döllyön,
s-te oh Ember életének rövidítésére járó Halál, űdejét sem
vártad, csak láttad gyümölcsét, s-immár-is le-vágtad,
csak kémletted kincsét s-immár-is el-rőjtötted: űdövel
űdövel szedhetted vala ennek gyümölcsét.

Ugy vagy, úgy vagy: de enyhödgyél keserves fáj-
dalom(így hallatik felelnyi édes Halottunk) Hallyad a' hir-
telenkedő halálnak Prókatorát, a' Romai Tanácsnak Taná-
csát, bölcs Senecát *Vita, non est imperfecta si honesta est; ubi-
eunq; desinas, si bene desinis tota est.* Nem idétlen a' Halál, ha
tisztességes; (tegyük hozzá mi Keresztények, és ha űd-
vóséges? akár mikor, s-akár hol szűnnyék meg életed;
ha jól szűnik-megh nem idétlen, nem-is szakatt félben, ha-
nem egészszén vétetett-el.

De még-is előbb hogysem Emlekezetemet Tőletek
tellyességgel el-vegyem az igen vastagh faragott kővel
megh-jedzett zár, és igen sötétes, sűketes gyász szem földel
alolis, a' mint s-a' melyezközök által nyelvemet emelheté.

Véghe bucsumat vézsem legh elsőbenn-is Tőled Elet,
Test, Világ, nem jádzol már többé te soha én velem, el-
hadlak, és minden adott, s-el vett, nem adható javaidat,
ingyen víza adom.

Bucszom kegyelmes engedelmedből Tőled-is a' Ro-
mai Birodalomnak nagy Monarchája, főséges Császára az
egész Kereszténységnek őtalom paisá, Nemzetem Koro-
nás Királya, Eleimmel nékem mindenkor jó kegyelmes
Uram, és Istenemet, az Egekben-is imádom hogy sok n ve-
rességes Triumphusid, és Hatalmas Győzedelmid után a' te
űdödbé álgyó meg hosszú, állandó csendes békeséggel. Bu-

Bucszom Tőled, Nemzetem édes Hazám: A' ki a' Czed-
ron patakján által kelvén Daviddal budosól bus szível, a' ré-
ghi Zöldellő Olaj fákna már csak árnyékában, mert csak
keserves emlekezetiben, Légyen Isten hozzád.

Bucszom Tőletek-is Atyafiságos, és Várséges Meltósá-
gos Hazák, kiket a' nagy Tisztek, és fősőségek a' nagy
Meltósághoz kötöztek; kiket Nemzetes Eleim magoknak
s-nékem vérrel vettek, vérrel vásárlottak. El-hadlak Test,
és Vér, Légyen Isten hozzátok.

Véghe bucsumat vézsem Tőled-is, mindenkor édes A-
nyám helett való szerelmes Napám, Mostohám. Jobban
mondom, hogy természet szerént való tulajdon édes A-
nyám, Meltóságos Gróff Csáky Kristina Aszony, Légyen
Isten hozzád. Véghe vagy immár itt ezen a' Világon az
én te hozzád való Fiui köteletségemnek, és tartozó kézf en-
gedelmességemnek, reám való gondviselefedet, oktató, s-
vigyázó szorgalmatoskodáfidat, melyet mindenkor min-
den én érdemem fölött minden kézséggel megh-mutat-
tal fűzeffe-megh az Isten. Az volt mindenkor az első föl-
tett akaratom s-szívemnek hozzád való kézsége, hogy
soha téged meg ne szomoricsálak, és csak gondolatom-
mal se vécsék. Ha mind azon által, történetből, vagy gyar-
lósághból valamiben valaha meg-keseréttetelek, lábaid-
hoz borult alázatossággal kérlek; bocsásd-megh nékem.
Megh-adom, s-vízá hagyom én te néked az én lőlköm u-
tánn legh drágább kincsemet, az én életemnek, s-szívem-
nek legh jobb részét, az én illy keves űdeig való szerelmes
jó Hűtvős társumat, azt azt, az én szerelmes Margaritá-
mat draga Gyöngyömet, a' te jól nevelt mindenkor kedve-
det kereső szeléd szivű jó Gyermekedet, engedelmes Leá-
nyodat,

nyodat, szíve Gyöngyházában foglat, kebelében tartott, s-nevelt idétlen árva Artatlankájával drága Gyöngyöcskéjével edgyűt, víza adom a' te előbbi s-mindenkori Méltóságos édes Anyai kegyeségedben szerétettedben, vigyázó gondviselésed alá ajánlom, és szűves alázatossággal kérek, őket gyámolítsd, grátiádban tartsd meg, el ne hadd, s-az én Lőkömről-is az örökén valóságnak uttyán ne felelkezzél.

Innend, Te hozzád fordulok Eiletemnek szerelmes Társa, Mássa, szívemnek örvendezettő tellyes, egész, s-ép szerelme egészen fele mindene, Tekéntetes Gróff Csáky Margaritám és keseredett szívemnek mély zokogási, orcámon le-folyó sűrű könny hullatásim szíves epedezésim között, végbucsumat vészem tőled. Nehéz és fölőtte keserves nekem te tőled el-válnom, mivel, az én Istenes, kedves csendes életem, Isten áldása szerént való lakásom tovább e' rövid négy esztendőcskéknél nem lehet: ime már megholdoztatunk el-kölli egymástól válnunk, el-kell egymástól szakadnunk. Hozzán való jó voltodat, igaz szivedet, hív szerétettedet, mindenkor de legh kiváltképpen nyavalyáimban rajtam való esedezésidet, fűzeffe-megh az igaz Isten. Nem volt akaratom soha hogy megh-báncsálak, de ha csak gyengén-is megh történt volna, kérek bocsásd-megh nekem. Artatlan zálogommal, megh csak öledben, kebeledben nevelt árva kisdéddel egyűt ajánlak a' nagy hatalmu Istennek kegyelmes gondviselésé alá, a' ki az Arváknek Attya, és az Eözvegyeknek Igaz Birája, és a' mint föllyebb Méltóságos jó édes Anyánk szívében; kit megh-lásd, hogy soha megh ne szomorécsd hogy hoszú életű lehes ez földön. Így nyakadra borulva, megh-is Végbucsumat vészem tőled Légyen, Isten hozzád.

Végb

Végbucsumat vészem tőled, Nehai Méltóságos Trakostyáni Draskovics János öregh Uram Bátyám Eözvegy Arva Háza Méltóságos Gróff Nádasdy Maria Magdalena, és már örömöt ért, Tekéntetes Gróff Draskovics Péter kedves Eöcsém, minden hozzá tartozandó Méltóságos szerelmes Házával, és utolsó kéréssem légyen ez nálatok hogy Nemzetségteknek kezetekben álló, s-dicsőségesen fényeskedő szép arany Almáját, úgy őrizzék, hogy Maradékotokban megh-tarcsátok.

Végbucsumat vészem tőled-is tulaidon egy Testvérem, szerelmes Szülőinknek Uri Agyából Nemzetünknek jó reménységével, velem edgyűt nőtt nevedett vigasztalása, igaz Véségünknek Abnere, Atyafiúi szeretünknek Nisussa, óltalom reménységünknek Jonathással kedves Eöcsém Tekéntetes Gróff Trakostyáni Draskovics Adám; Légyen Isten hozzád: és Atyafiságos szeretemnek jelől: *Consigno tibi imaginem mortis meae.* Az én halálom képét hagyom néked.

Végbucsumat vészem véghe tölletek Mindnyájatoktól Több kedves Atyámfiái, Rokonságim, Jóakaroim, Barátim, Szomszédim, Egyházi, Világi, Szerzetes, Fő Nemes, Nemtelen, Nagy, és Alacsony Rendek, Arvák, Eözvegyek, Iggyefogyottak, Gyámoltalanok; kedves hív szolgaim, egész Udvarom, Jobbágyim, kicsintül fogva nagyigh. Légyen Isten hozzátok. Ha kit miben megh-bántottam ha kinek miben rövidségét tettem, kérek megh-bocsásfatók. Ah! Szegények, Dufok, Koldufok, tellyes lévén szívem keferűséggel, többet nem szólhatok, hanem; Légyen Isten hozzátok.

Elhivattatom, felszegeztettnék már sebes szárnya-

C2

im az

im, az Egekben sietek, megh-fogom mindenektől szó-
mat, el-vefzem mindnyájátoktól gondolatomat. Te hoz-
zád fordítottam, egyedül benned határozom, érettem a' ke-
serves kinok között megh-feszült Jézus, kinek áldozom éle-
temet, halálomat, lőlkömet; és *Reliquiae cogitationum mea-
rum, diem festum agent tibi*. Az én minden gondolatimnak
töbrésze, Jele őrók ünnepet áll, s-szentel tenéked Naza-
retbeli édes Jézus; és így: *In manus tuas comendo Spi-
ritum meum*. Az te Szent kezeidben ajánlom az
én bűnes Lőlkömet, Amen.

